

ЕКОБІЗНЕС ОРГАНІЗУВАВ ІНВАЛІД-ВОЇН

Жив-був у селі Йосипівка (поблизу звичайного провінційного містечка Ульяновка, що в Кіровоградській області), звичайний український хлопець Олександр Олександрович Чалапчій. Згодом одружився, став люблячим батьком донечки, а потім пішов захищати країну від ворога, де втратив дві ноги.

“Не звик я себе жаліти або у когось щось просити. - розповів Олександр (сайт znaj.ua). - У лікарні, поки інші не вставали з ліжок, я розтинав на колясці коридорами. Спочатку на війну їздив як волонтер, там побачив своїх колишніх учнів. Я працював викладачем в коледжі, де навчав електрогазозварюванню. Минулого літа прийшов у військкомат і зареєструвався. Незабаром мене мобілізували до 34 кіровоградського батальйону територіальної оборони. А в кінці вересня під селищем Ленінське на Донбасі міною відірвало обидві ноги. Потрапив до лікарні, але довго не лежав. Незабаром уже на колясці їздив”.

Олександр встановили протези ніг. Взимку пройшов реабілітацію в Австрії, де теж не втрачав оптимізму - зустрічався з місцевою діаспорою, читав активно про різні австрійські проекти в мережі.

“Там я начитався про те, що невелика країна активно себе забезпечує теплом завдяки виробництву екопалива. Це мене зацікавило і, повернувшись додому, став реалізовувати ідею в життя. На виділені мені від держави гроші - 300 тисяч гривень (компенсація за інвалідність **прим. Ред.**) - купив устаткування для пресування сировини. Агрегат для висушування я зробив сам і заощадив 100 тисяч. Адже я до війни зварював котли”.

На своєму підприємстві Олександр виробляє брикети з соломи та соняшникових відходів для спалювання в котлах. За словами Олександра, вони нічим не поступаються вугіллю. “Лише за тонну вугілля потрібно заплатити 4 тисячі гривень, за машину дров 4,5 тисяч, а у мене тонна брикету лише 1 800 гривень. Зараз за тиждень близько шести тонн екопалива виробляємо. З місцевою лікарнею уже уклав до-

говір про постачання нашого палива”, - говорить бізнесмен-початківець.

До речі, як тільки з'явилася перша інформація про проєкт Чалапчія у соцмережі, то відразу ж стали з'являтися люди, які загорілися бажанням допомогти йому. Наприклад, один чоловік написав, що готовий безкоштовно розробити для нього сайт.

Олександр, за його словами, не сподівається на великі досягнення вже найближчим часом, та вважає, що перший рік у нього буде важким. Оскільки люди просто не обізнані та з підозрою ставляться до екологічних пресованих брикетів. “Процес запущено, хочу підняти країну. Ось вже дав роботу трьом людям. І це лише початок. Хочу розкрутитися, вийти на обласний рівень мінімум. Не хочу, щоб ми були залежні від Росії”, - говорить Олександр.

Наш герой вважає, що взагалі-то міг би обійтися без цього бізнесу. Але сподівається, що його досвід надихне воїнів, які також стали інвалідами: “Я можу, як і раніше, варити казани. Але хочу показати нашим солдатам, які також постраждали, як і я, що життя не лише продовжується після поранення, але може стати успішним, допомогти змінити країну”.

“У лікарні, коли лежав, дивувало, що поруч молоді хлопці, у яких не було

однієї ноги, і вони вважали, що життя їх закінчилося. Один навіть викинувся з вікна, на щастя, залишився живий. У мене ж навіть колін не залишилося, з ними було б легше пересуватися, але й у такому разі не здамся. Вперше як став на протези, пішов відразу. Не звик жалітися і не хочу, щоб опускали руки інші українці. Адже нам ще країну відбудувати”, - говорить Олександр.

Золоті слова!

Редакція журналу вирішила зробити подарунок воїну АТО О. О. Чалапчю - оплатити вартість та доставку журналу «Біоенергетика/ Bioenergy» за 2013-2015 рр. і оформити безкоштовну передплату видання на 2016 рік.

АГРОІНФОРМАЦІЯ

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР З БІОЕНЕРГЕТИКИ В ПОЛТАВІ

Полтавська державна аграрна академія (ПДАА) віддавна славиться, насамперед, сортами озимої пшениці, гороху, проса, сої, що створені вченими Селекційного центру академії, який очолює доктор с.-г. наук, професор Володимир Тищенко. В арсеналі центру - 14 сортів озимої, зокрема, Коломак 3, Коломак 5, Українка полтавська, Левада, Манжелія, Диканька та інші. Всі вони характеризуються морозостійкістю, високими врожайми (70-120 ц/га), якістю зерна та стійкістю до хвороб. За якісними показниками

сортів віднесені до групи сильних пшениць (вміст клейковини 28,5-31,5%, білка - 15,0-15,5%).

Активно працює ВНЗ і в плані виробництва біопалива. Особливий інтерес у полтавчан викликала сонячна батарея, встановлена на даху одного з гуртожитків академії, яка може працювати протягом всього року, не боячись перемерзання теплоносія. Навіть при мінусовій температурі колектор гріє воду. Ще одна новинка: завдяки українсько-бельгійському проєкту з енергозбереження на базі академії створено «Науково-

дослідний центр з біоенергетики», програмою якого є дослідження й впровадження технології вирощування, переробка фітомаси рослин, які можуть слугувати сировиною для виробництва біопалива. Серед них традиційні трав'янисті рослини з потужною вегетативною масою: мальва, козлятник східний; однорічні злаки сорго суданське, очерет звичайний; дерев'янисті рослини швидкого обороту енергетична верба, тополя, троянда багатоквітна та нові рослини із зарубіжжя - сида, міскантус гігантський, світчграс.

Інф. журналу
«Біоенергетика / Bioenergy».